

SZERÉNY JAVASLAT

Swift, Jonathan: Szerény javaslat

(A Modest Proposal Magyar nyelven)

[http://www.magyarulbabelben.net/works/en/Swift, Jonathan/A Modest Proposal/hu/26024-Szerény_javaslat](http://www.magyarulbabelben.net/works/en/Swift,_Jonathan/A_Modest_Proposal/hu/26024-Szerény_javaslat)

*

Szerény javaslat

Jonathan Swift

1001 könyv, amit el kell olvasnod, mielőtt meghalsz

Gabo Kiadó

1667 Írország

A teljes cím szerint a javaslat annak megoldására irányul, hogy a szegény gyermekek ne legyenek terhére szüleiknek és az országnak, inkább hajtsanak hasznot a köznek. A cím hosszú, de a pamflet a lehető legvelősebb és legmaróbb satíra. Azután íródott, hogy Swift a St. Patrick főespereseként visszatért Dublinba; művében egyforma megvetéssel illeti Anglia írországi politikáját és az engedelmes íreket. Swift termékeny íróként, politikai újságíróként, és bölcsként nagyon értett ahhoz, hogyan formálja át forró dühét jeges iróniává.

Javaslatát minden, csak nem szerény. Az ír gyermekek kevesebb gondot okoznak családjuknak, az államnak, ha megeszik őket a gazdagok. A szegény parasztok minőségi tenyésztőkké válhatnak, a kisgyermekek - közli Swift: "táplálóak és egészségesek". A javaslat számos előnye közt említi a pápisták számának csökkentését; a parasztságnak hiányzó tőke lehetőségét, a nemzeti jövedelem emelését és az élelmiszerkereskedelem ösztönzését. Swift a birtokától távol élő protestáns földesurak érzéketlenségét is tollhegyre tűzi, akik kalmárlelkűen a munkaerő értéke elé helyezik a gazdasági hasznot. Noha Swift munkásságát mindig is hírhedten befolyásolták politikai nézetei, ebben az átütő erejű pamfletben már egyáltalán nem ismer irgalmat.

Jonathan Swift Szerény javaslat című, 13 oldalas röpirata nemcsak kiemelkedő nyelvi és irodalmi teljesítmény, a groteszk és az abszurd egyik nagyszerű előhangja, de a 18. század Írországának kegyetlen és igazságtalan korai kapitalizmusa több évszázad távolságából is hátborzongatóan, fájdalmasan aktuálissá teszi a művet a XXI. század válságos Magyarországon. Swift, mint angol lelkész és humanista irodalmár - az egyetlen angol talán, akinek a tiszteletére kivilágították Dublint - az írek nagy barátja volt, s egész életében a társadalmi igazságtalanság ellen harcolt a szó fegyverével és felháborodásában folyamodott a groteszk röpirat figyelemfelkeltő eszközéhez. A Szerény javaslat logikus - és szórakoztató - érv eléssel ajánl módszereket a szegénység felszámolására és így jut el Írország helyzetértékelésén keresztül, a koldusok nyilvántartásba vételén, a káromkodás megadóztatásán át, a szegények gyermekeinek élelelként való eladásáig, melynek révén a szegények is pénzhez juthatnak, a gazdagoknak új fogás kerülne az asztalára, a nemzetgazdaság fellendülne, a nemzeti vagyon gyarapodna, és végre "megszabadulnánk a szegények eltartásának a terhetől"...

„Most pedig kérem Önöket, hallgassák meg javaslatomat, remélve, hogy még a leghalványabb, kósza ellenérv sem vetődhet Önökben föl.

Angyal Simon nevű, e témában kutató, Amerikában élő honfitársunk tartott előadást a fővárosban, hogy a zsenge, egészséges jól ápolt, egyéves gyermek éppoly élvezetes, ízletes, tápláló és hasznos étel, mint bármely más húsféle, akár pörköltnek, akár nyárson, vagy sütőben sütve, ha pikánsan fűszerezzük grillezve is kitűnő, de egyszerű főtt húsnak is alkalmas. Sőt, szemernyi kétségem sincsen, hogy kitűnően beválik levesnek, pástétomnak, borsos tokánynak, pincepörköltnek, de akár tavaszi ragunak is. Az ötletek a világ vezető konyháiból származnak. Ám a mediterrán étrend hatása nagy fontossággal bír, ideértem az olívaolajat, a fokhagymát, a friss zöldségfélét, a babot és a tésztát. Azonban van aki esküszik a cigány pecsenyére. Sőt, a Közel-Keletről érkezett specialitás hirdeti, hogy különösen értékes az egyéves gyermek zsírja. Micsoda ízletes finom falat a csecsemőzsíros kenyér paradicsommal! Mindössze vállalkozó szellem, és az egészséges táplálkozás modern irányzatainak, a főbb alapelveknek ismerete szükséges hozzá.

Tisztelettel javaslom tehát, tétessék nyilvános megfontolás tárgyává, hogy az imént kiszámított 750.000 gyermekből 150.000 szolgáljon továbbtenyésztésre, s ennek csupán egynegyede legyen hímnemű. Ez a mennyiség is jóval több, mint amennyi a lábasjószágoknál szokásos, gondolkodok arra ahány juh, fekete marha, vagy sertés apaállatot ilyen esetben meghagyunk, esetleg gondoljunk baromfiudvarainkban fölkelhető kakasaink számára. Indokom: ezek a gyerekek oly ritkán származnak szent házasság kötelékéből, amely fontos körülménnyel az országunkat fenyegető primitív kisebbségi egyedek mégoly kevésbé törődnek. A fennmaradó hatszázezret egyéves korában föl lehet ajánlani, megvételre az ország előkelő és / vagy gazdag polgárainak. Az anyának azonban szigorúan meg kell hagyni, hogy az utolsó hónapban gyakrabban szoptassa a gyereket, így lesz belőle ízletes, kövér falat valamely vidám társaság asztalán. Ha nagyobb vendégség érkezett, egy gyermekből két fogás is jut körettel, salátával. Ha egy négytagú család egyedül étkezik a gyermek elülső vagy hátulsó fertályából olyan kiadós mennyiség készíthető, hogy még vacsorára is marad bőven. Ha egy kissé borsozzuk, vagy tengeri sóval hintjük, főve igen kitűnő lesz, még harmadnapon is, különösen télen ez a zsenge, csemege hús. Megjegyzem, hogy a gyermekhús magas rosttartalma elősegíti a szívbetegségek, valamint az emésztőszervi betegségek, de még a visszérproblémák kialakulásának megelőzését.

Számításaim szerint egy újszülött gyermek átlagosan 3 - 3,5 kg-ot nyom, s egy éve alatt 10-12 kg-ra gyarapodhat. A koraszülöttek ravaszak, átlagsúlyuk egyéves korukban kissé rosszabb.

Elismerem: az étel meglehetősen drága, ezért elsősorban újjgazdagoknak való. Ezek, miután a szüleik nagy részét úgymond föl zabálták már, joggal tarthatnak igényt a fehérjeforrások változatosságára: például saját levében sült gyerekfartőre újhagymával.

Amint azt a WHO legutóbb közzétett jelentéséből tudjuk: a hal húsa kitűnő hatással van a

termékenységre, ezért a római katolikus többségű országokban bőjt után körülbelül kilenc hónappal több gyerek születik, mint bármely más időintervallumban. Ezért tehát a mindenkori bőjthöz egy évet számítva a húspiacon dömpingárúként jelentkezik a tetem, hiszen országunkban legalább háromszor annyi katolikus gyermek van, mint református, vagy más hitű. Ezzel a módszerrel - A gyermekhús egész évben kapható lesz, de leginkább április közepén, gondolom mindenképpen húsvétkor lesz a legnagyobb keletje, minő öröm - apadni fog katolikusaink száma.

Egy koldusgyerek nevelési költsége - koldusnak számítom a kisparasztoakat, a kárpótoltakat, a bedolgozókat, a munkanélkülieket, a kis keresetűeket, az építő-, a nehéz-, a könnyűipar, a művészeti, és az oktatási szféra alkalmazottait, egyszóval a dolgozó réteg kétötödét - egy koldusgyerek nevelési költsége a minimál bér két - háromszorosát igényli évente, a hacukát is beleszámítva. Szerintem egyetlen menedzser sem fog sajnálni kissé több pénzt kiadni egy jó kövér gyermek teteméért, mint amennyibe egy hasonló nagyságú kengurufarok kerül. Egy ilyen gyermekből, mint már említettem négy tál kitűnő minőségű, és tápláló étel telik, ha emberünk csak valamely üzletfelével, vagy alkalmazottjával ebédel. Az anya pedig legalább három havi összekoldult pénzének tiszta nyereségével kalkulálhat, s dolgozhat is, amíg új gyermeket nem termel, amíg a pusztá anyag újból összekapcsolódik a lélekkel, s ez a tiszta zárt forma, az emberi test, amely az érzéki szépség észlelésén és megragadásán át föláldozásra kerül a közjó oltárán, s a lélek vissza nem tér az ismeretlenbe. A legmagasabb rendű megszabadulás ez, eksztázis, elmélyülés a tökéletesség szemlélésében."

A takarékosabbak - s be kell vallanom, a mai idők takarékoságra szorítanak bennünket - a takarékosabbak lenyúzhatják a tetemet. A megfelelően cserzett bőrből csodálatosan puha női kesztyűket és finom uraknak való kényelmes nyári mokaszinokat lehet készíteni.

Ami városunkat illeti, a legalkalmasabb helyeken már állnak a vágóhidak, ahol az élet hétköznapi örömeinek forrásai erednek - úgy tudom alacsony forgalommal bár, de működnek -

s hogy mészárosokban nem lesz hiány, arról a Munkaügyi Központok adatai messzemenően biztosítanak. Eljövendő munkájuk reménye, hogy ételünk nem csak örömhöz, hanem mindennapi jó közérzetünkhöz, nyugodt lelkiismeretünkhöz járul hozzá, sőt egészségünket is meghatározza nagymértékben.

Bár szerény meglátásom szerint élve vásároljunk gyermeket, azon melegében szúrjuk le őket, a kés alól tegyük a nyársra, ahogy a szilveszteri malacot szokás. Így átlátva a folyamatot, a lélek zsenge gyümölcsét hordozzuk majd magunkban egy csöppnyi borzongás által.

Szerény javaslatom kidolgozása során többször érintkeztem hasonló témával foglalkozó szakértőkkel, nemes hazafiakkal egyaránt, akik némi tökéletesítést javasoltak. Egyikük azt mondta, hogy országunkban a rabló vadgazdálkodás következtében szinte úgy kipusztult a szarvasvadállomány, hogy a hiányt jól lehetne pótolni ifjú leányokkal s legénykéekkel, akik még nem múltak el tizenkét évesek, de már a tizet betöltötték. A szerencsétlen sorsú ifjúság osztályrésze a nyomor, az éhezés, s a jövőjük is ez, hiszen országunkban nincsen számukra munka, s a jóléti intézkedéseink is csúfosan szerények. Ezeket a fiatalokat áruba bocsáthatnák saját szüleik, ha élnek, ha nem, a legközelebbi rokonaik, vagy nevelőszüleik. De kedves barátom, tisztelt hazafi! Meg kell vallanom, nem osztom a nézeteidet! Mert ami a hím példányokat illeti, húsuk rendszerint kemény, szálkás, sovány; részben az éhezéstől, részben az iskolai tornagyakorlatoktól vagy akár a szülői ütlegek következtében e fiúcskák íze kellemetlen. Hízolásuk sem volna jövedelmezőnek mondható. Jancsi és Juliskát játsszunk? Ugyan már... Ami a nőstény állományt illeti, teljes tisztelettel megjegyzem Önnek szemben tisztelt hazafi, hogy ha e leánykákat vágóhídi procedúrának vetnénk alá, azzal közösségünket jelentékeny kár érné, hiszen ők is majdhogynem tenyészképes egyedek már...

Egyes aggályoskodók javasolt eljárásomat igazságtalanul a kegyetlenséggel határosnak minősítették. Megvallom, hogy szememben a kegyetlenség számít a legkegyetlenebb bűnnek, ellenvetésemmel számolni kell minden esetben, legyen az akármilyen ártatlanul jó szándékú

tervezet. „

*

Szerény javaslat a halálgyár ideológusainak!

Posted by H.Gy. in A halál civilizációja

A haladó gondolkodóknak, Francesca Minerva asszonynak, Alberto Giubilini, Sergio Bartolommei és Julian Savulescu uraknak ajánlva

Azt hiszem, mindenki egyetért azzal, hogy ez a tömérdek gyerek az ország jelenlegi siralmas viszonyai közt igen nagy csapás. Ha tehát valaki jó, olcsó és könnyű módszert találna arra nézve, hogyan lehetne ezekből a gyerekekből az államnak és a liberális társadalomnak derék, hasznos polgárokat faragni, annyira lekötölné a közösséget, hogy szobor lenne a jutalma.

Kétségtelen, hogy a csecsemő egy évig élél anyatejen, más táplálékra nem is nagyon van szüksége. Amire mégis van, annyit az anya meg tud szerezni, ha másképp nem, koldulás révén. Mármost éppen egyéves korban kívánok én e gyermekekről gondoskodni, mégpedig oly módon, hogy sem szüleik, sem pedig a társadalom gondjait nem szaporítják, s nem lesz szükségük sem élelemre, sem ruházatra soha életükben, sőt ellenkezőleg, ők maguk járulnak hozzá sok ezrek élelmezéséhez s részben ruházkodásához.

Egy rendkívül tájékozott ismerősöm mondta nekem, hogy a zsenge, egészséges, jól ápolt, egyéves gyermek igen ízletes, tápláló és hasznos étel akár pörköltnek, akár nyárson vagy sütőben sütve, akár pedig főve. Nincs kétségem felőle, hogy kitűnően beválik tokánynak vagy ragunak is.

Tisztelettel javaslom tehát, hogy tétessék nyilvános megfontolás tárgyává, hogy az újszülött gyermekek egyhatoda szolgáljon tenyésztésre, s ennek is csak egynegyede legyen hímnemű.

Az anyának mindig meg kell hagyni, hogy az utolsó hónapban kiadósan szoptassa gyermekét, így lesz belőle ízes, kövér falat valamely víg asztalon. Ha vendégek vannak, egy gyermekből két fogás kifutja. Ha pedig a család egyedül étkezik, a gyermek elülső vagy hátsó fertályából egész rendes fogás telik. Ha egy kissé beborsozzuk vagy besózzuk, főve igen kitűnő lesz negyednapon, különösen télen.

Elismerem, hogy ez az étel meglehetősen drága, ezért elsősorban a pénzembereknek és uzsorásoknak való. Ezek, miután fölfalták a szülők nagy részét, úgy vélem, legtöbb joggal tarthatnak igényt a gyermekekre.

A gyermekhús egész évben kapható lesz, de leginkább márciusban, s valamivel előtte és utána. Mert egy komoly szerzőtől tudjuk, hogy a hal termékenyítő étel, s ezért a római katolikus országokban böjt után körülbelül kilenc hónappal több gyermek születik, mint bármely más időszakban. Ezért a böjt után egy évet számítva, a piacokon rendkívüli árubőség fog

mutatkozni, hiszen legalább háromszor annyi pápista gyermek van ebben az országban, mint egyéb. S így ennek a módszernek még az a járulékos előnye is meglesz, hogy apasztani fogja az országunkban levő pápisták számát.

Azt hiszem, javaslatom előnyei nyilvánvalóak és számosak, azonkívül igen jelentősek. Mert először is, mint említettem, elgondolásom nagyban csökkentené a pápisták számát, akik évenként előzőlenek bennünket, ők lévén az ország legszaporább rétege, egyben legveszedelmesebb ellenségeink. Ezeknek egyetlen céljuk, hogy az országot a pápa kezére játszassák.

Másodszor, a szegényebb munkavállalóknak lesz valami értékes tulajdonuk, amire törvényesen lehet hitelt felvenni, s így könnyebben fizetik a részleteket és az adókat.

Harmadszor, az én módszeremmel a nemzeti vagyon növelhető, azonfelül az a haszon is származik belőle, hogy az ország valamennyi gazdag és finom ízlésű emberének asztalára új fogás kerül. S a pénz köztünk végzi forgását, mert ezt az árut teljességgel magunk termeljük, és magunk munkáljuk meg.

Negyedszer, az állandó tenyésztők a gyermekek eladásából származó éves nyereségen felül az első év után megszabadulnak a gyermekek eltartásának terhétől.

Ötödször, ez az étel a vendéglők forgalmát is tetemesen fel fogja lendíteni. A vendéglősöknek bizonyára lesz annyi eszük, hogy megszerzik a legjobb recepteket, s a legkitűnőbbben készítetik el ezt a húst. Következésképp házukat a legnagyobb ínyencek fogják látogatni, akik méltán büszkék arra, hogy tudják, mi a jó.

Hatodszor, nagymértékben ösztönözne a házasságra, és növelné az anyák gondosságát, gyöngédségét gyermekeikkel szemben, ha tudnák, hogy gyermekeik életük végéig el vannak látva azzal, amit a közösség ad nekik, a szülők évenkénti hasznára és gyarapodására.

Szívem teljes őszinteségével kijelentem, hogy a legcsekélyebb személyes érdekem sem fűződik ahhoz, hogy fáradozzam ennek a rendkívül szükséges tervezetnek megvalósításán. Nem lebeg más a szemem előtt, mint a liberális társadalom valódi értékeinek tisztelete, a gazdaság fellendítése, a csecsemőkről való gondoskodás a szegények megsegítése útján, s néminemű öröm biztosításával a gazdagoknak.

Vö.: Jonathan Swift: Szerény javaslat, Kéry László fordítása,

Európa Kiadó, 1961.

<http://katolikusszemmel.files.wordpress.com/2012/03/swift-szerc3a9ny-javaslat.pdf>

*

JONATHAN SWIFT: ÚJABB SZERÉNY JAVASLAT

dr.bardos, k, 04/10/2012 - 17:50

Véres komolytalanságok

Megfontolandó egyébiránt nemcsak a házasság előtti, de a házasság alatti és utáni szex totális tilalmazása... A nemzeti nagylét továbbra is bitztosítható volna azon egyszerű eljárás révén, hogy a hatvan kiló felettieket a következő népszámlálástól két személynek tekintenénk.

Mindenekelőtt el kell ismernem, hogy már eddig is remekebbnél remekebb ötletek szolgálták honi gazdaságunk felemelését. Kiváló például az éhezés problémájának radikális rendezésére szorgalmazott egyéni farmprogram, melynek keretében minden rászoruló mezőgazdálkodási céllal egy fél tenyérnyi kukoricát kaphat, mellé egy lejárt szavatosságú tojást, hogy költenie is legyen mit. Ez nemcsak a szabadság fényes bizonyítéka: mindenki annyit pattog(at), amennyit akar; de egyúttal a foglalkoztatás nehéz gondját is jelentősen enyhíti. Amennyiben a megsegítettek a költést vállalkozóként folytatják, egyúttal gyarapodik az adófizető állampolgárok száma, és elég a vállalkozókra egy a jövedelemtől független nyereségadót megállapítani, hogy továbbra is legyen miből fedezni a törvényhozók Tahitibe, Monte Carlóba, a Kanári-szigetekre, Laputába és más efféle tudományos központokba szervezett tanulmányútjait.

Tudom, bölcs elmék fontolgatják az egyéni csőd bevezetését, melyhez minden csődbe jutott azonnal pisztolyt is kapna, hogy (esetleg családja kiirtása után) öngyilkos lehessen, ezzel is csökkentve a nemzeti szegénység méreteit. Ez azonban túl drága megoldás. Mint ahogy nem tartanám helyesnek az adósok börtönének bevezetését: Angliában sem vált be, nem is szólva arról, hogy sokkal egyszerűbb ilyen intézmények (épületek, berendezés, őrség, stb.) létrehozása helyett egyszerűen az országot átminősíteni az adósok börtönévé, és valamilyen módon (például a képzési idő többszörösére kiterjedő életszakaszra) lehetetlenné tenni az ország elhagyását.

Az állandó, nemzetszomorító panaszkodás, külföld előtti szégyenülés megakadályozásának egyetlen radikális megoldása van: meg kell szüntetni a panaszkodókat. Ezt a módszert egy bizonyos Dzsugasvili (alias Sztalin) évtizedeken át sikerrel alkalmazta, mintegy 10-20 millióval csökkentve hazájában a panaszügyek (és panaszosok) számát. Nem állítom, hogy módszere megfelel a mai, fejlett kor követelményeinek, de azt sem lehet megengedni, hogy a nyomor(gók) csökkentését fekete terepjárókkal kódorgó felfegyverzett önkéntesek ötletszerű, egyéni kezdeményezésekkel próbálják megoldani.

Kiváló elképzelésnek látom a dohánytermékek árusításának állami monopóliummá tételét. Ez nemcsak jelentős költségvetési bevételt eredményezhet, de lehetővé teszi a dohányzás ártalmainak tervszerű, államilag kézben tartott terjesztését, ami önmagában is nagyszerű eszköz a nemzeti halálozás szintentartására. Ugyanakkor a mai nehéz gazdasági körülmények között mindez nem eléggé radikális: a nikotin, kátrány, stb. okozta elhalálozás csak hosszú, nehezen kiszámítható folyamat eredményeként jön létre. Miáltal is az elhalálozók nem érzik át esetük kiemelkedő nemzetgazdasági jelentőségét. És hiába, hogy az egészségügyi ellátás a nyomorgók számára egyre elérhetetlenebb, ha ők különféle kuruzsló eszközökkel élnek, és így mégis megzavarják a demográfiai folyamatok tervszerűségét.

Ennél tehát hatásosabb eszközre van szükség. Ilyen lehet a levegő állami tulajdonlásának kimondása. A megfelelő törvény életbe lépését követően nemzeti lélegezdek hálózata jöhetne létre. Már szinte látom is a nemzeti zászlókkal fellobogózott hipermodern épületek láncolatát, melyekben csekély ellenszolgáltatás fejében bárki egy adag levegőhöz juthat. A lélegezdek egymástól mért távolságának tudományos tervezése lehetővé teszi a kevésbé életrevalók, betegek, öregek, stb. természetes kiválogatódását, ezáltal minden drága orvostechikai beruházásnál eredményesebben lesz elérhető a nemzet egészségügyi állapotának javulása.

A népesedési folyamatok irányítása egyébként is elképzelhetetlen az állam további hathatós beavatkozása nélkül. Szükség lehet a születések alakulásának szabályozására. Megengedhetetlen, hogy egy gyermek világra jövele mindenféle egyéni hangulattól, kedvtől, tévéműsörtől, netán alkoholos befolyásoltságtól függjön.

Biztosítani kell, hogy minden állampolgár meghatározott számú (nagyjából 2 és 5 közötti) gyermeknemző kvótával rendelkezzen, melyet a megfelelő, úgynevezett szülési adó befizetése után szabadon felhasználhat. Az elektronikus nemzőkártyák kibocsátását (és évenkénti, a rendszámokkal egybekötött cseréjét) szintén állami monopóliummá téve a hazai ipar is helyzetbe hozható. Az államnak jelentős befektetés-ösztönző politikát kell folytatnia: ha nincs elég hazai (nőt ágyba) befektető, akkor tovább csökken a nemzet lélekszáma. Nem is szólva a már így is uralkodó lélektelenségről!

Megfontolandó egyébiránt nemcsak a házasság előtti, de a házasság alatti és utáni szex totális tilalmazása. Ez megfelelő eszköz volna a felelőtlen gyermekszületések megakadályozására is, ami hihetetlen méretű állami kiadáscsökkenést tenne lehetővé. Nem kellenének óvodák, iskolák, megtakarítható volna a gyermek-élelmezési és gyermek-egészségügyi kiadások zöme, sőt, a meg nem születetteknek később temetőkre sem volna szükségük. A nemzeti nagylét továbbra is biztosítható volna azon egyszerű eljárás révén, hogy a hatvan kiló felettieket a következő népszámlálástól két személynek tekintenénk.

A jövőben feltétlenül gondoskodni kell a még ma is járványszerűen fel-feltűnő boldogság megakadályozásáról. A dohányzás és a szex szabályozása után a többi drog betiltására is sor kerülhet: nincs több kávé, só, barátság, cukor, csokoládé. Kivételt talán csak az alkohollal érdemes tenni, tekintettel arra, hogy fogyasztása jelentős állami bevételt eredményez.

Nem állítom, hogy javaslataim kimerítik a lehetséges intézkedések összességét. Ám úgy vélem, megmutatják azt az irányt, amely felé a nemzet felemelése érdekében haladni érdemes.

Ha ezen az úton nem jutunk el a Kánaánba, hát ne legyen Swift a nevem.

Bárdos József

FORRÁS ÉS KOMMENTÁROK:

<http://irodalmijelen.hu/node/13378>